

2024/1667

12.6.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/1667

z dnia 30 maja 2024 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 16. Posiedzeniu Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, w odniesieniu do przyjęcia zalecenia oraz wniosków skierowanych do pięciu państw będących Stronami oraz dotyczących wdrażania przez nie tej konwencji w zakresie kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 336, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przystąpiła do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwanej dalej „konwencją”) na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1075 ⁽¹⁾ w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii oraz na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1076 ⁽²⁾ w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim wchodzi one w zakres wyłącznych kompetencji Unii; konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 października 2023 r.
- (2) Zgodnie z art. 66 ust. 1 konwencji, zadaniem Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (GREVIO) jest czuwanie nad wdrażaniem przez Strony konwencji. Zgodnie z art. 68 ust. 11 konwencji GREVIO ma przyjąć sprawozdanie i wnioski dotyczące działań podjętych przez daną Stronę w celu wdrożenia postanowień konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 68 ust. 12 konwencji Komitet Stron konwencji może przyjąć zalecenia zaadresowane do Strony. Zalecenia opierają się na sprawozdaniu GREVO oraz zawierają rozróżnienie między środkami, które zdaniem Komitetu Stron konwencji dana Strona powinna podjąć jak najszybciej, z wymogiem złożenia sprawozdania z podjętych działań Komitetowi Stron w ciągu trzech lat, a tymi, które – choć ważne – mogą zdaniem Komitetu Stron zostać potraktowane jako drugorzędne pod względem pilności. Na zakończenie trzyletniego okresu dana Strona musi złożyć Komitetowi Stron sprawozdanie z podjętych środków w dziesięciu konkretnych obszarach objętych zakresem konwencji. Na podstawie tych informacji oraz wszelkich dodatkowych informacji uzyskanych od organizacji pozarządowych, społeczeństwa obywatelskiego i krajowych instytucji ochrony praw człowieka Komitet Stron przyjmuje wnioski dotyczące wdrażania zaleceń, przygotowane przez Sekretariat konwencji.
- (4) Oczekuje się, że na swoim 16. posiedzeniu w dniu 31 maja 2024 r. Komitet Stron przyjmie następujący projekt zalecenia i następujące cztery projekty wniosków dotyczących wdrożenia konwencji przez pięć państw będących Stronami (zwane dalej „projektem zalecenia i projektami wniosków”):
 - zalecenia w sprawie wdrożenia przez Liechtenstein Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej [IC-CP(2024)1-prov],
 - wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Andory przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)2-prov],
 - wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Belgii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)3-prov],

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4).

- wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Malty przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024) 4-prov], oraz
- wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Hiszpanii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024) 5-prov].
- (5) Unia ma wyłączne kompetencje do przyjmowania zobowiązań określonych w konwencji w odniesieniu do jej własnych instytucji i administracji publicznej, w zakresie art. 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W swojej opinii 1-19 (konwencja stambulska)⁽³⁾ z dnia 6 października 2021 r., pkt 305, Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że znacząca część zobowiązań wynikających z konwencji, odnoszących się do przyjęcia środków zapobiegawczych, jest zasadniczo wiążąca dla Unii w odniesieniu do pracowników jej administracji oraz w odniesieniu do osób odwiedzających pomieszczenia i budynki jej instytucji, organów i jednostek organizacyjnych. Ponadto w pkt 307 tej opinii, Trybunał podkreślił, że Unia nie powinna ograniczać się do wprowadzenia minimalnych wymogów lub środków wsparcia, lecz sama powinna zapewnić pełne wykonanie tych zobowiązań.
- (6) Projekt zalecenia i projekty wniosków dotyczą wdrożenia postanowień konwencji, które mają również zastosowanie do Unii w odniesieniu do jej własnych instytucji i administracji publicznej. Należy zatem ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron w odniesieniu do kwestii związanych z instytucjami i administracją publiczną Unii, ponieważ przewidywane akty mogą w decydujący sposób wpłynąć na treść prawa Unii, a mianowicie wpływać na przyszłą interpretację odnośnych postanowień konwencji.
- (7) W przypadku Liechtensteinu, projekt zalecenia dotyczącego wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę opracowania kompleksowej strategii lub planu działania na rzecz zapobiegania wszystkim formom przemocy objętym zakresem konwencji oraz ich zwalczania (art. 7 konwencji), zapewnienia, aby wszystkie odpowiednie instytucje sporządzały budżety z uwzględnieniem aspektu płci oraz przeznaczały środki finansowe na określone cele, określając kwoty wydawane na zapobieganie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (art. 8 konwencji), przydzielenia zasobów ludzkich i finansowych instytucjom koordynującym (art. 10 konwencji), przeprowadzenia badań ludności dotyczących wszelkich form przemocy objętych zakresem konwencji i wspierania badań dotyczących sytuacji kobiet będących ofiarami (art. 11 konwencji), zapewnienia bezpłatnego, specjalnego, ogólnokrajowego telefonu zaufania (art. 24 konwencji) oraz stosowania policyjnych nakazów doraźnych w celu zapewnienia ochrony ofiar (art. 52 konwencji). Ponieważ zalecenia w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia zalecenia skierowanego do Liechtensteinu.
- (8) W przypadku Andory, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zapewnienia, aby odpowiednie zainteresowane strony otrzymały wystarczające zasoby ludzkie i środki finansowe (art. 8 i 25 konwencji), aby zapewnić skoordynowane i przekrojowe podejście do zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet (art. 7 konwencji), aby wspierane były regularne badania dotyczące wszystkich form przemocy objętych zakresem konwencji (art. 11 konwencji) oraz aby zapewniono ofiarom dostęp do nakazów doraźnych zgodnie z konwencją (art. 52 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Andory.
- (9) W przypadku Belgii, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zapewnienia zbierania danych dotyczących przemocy wobec kobiet (art. 11 konwencji), potrzebę zapewnienia, aby ośrodki świadczące specjalistyczną pomoc otrzymywały środki finansowe w sposób zapewniający nieprzerwane udzielanie przez nie pomocy (art. 8 i 25 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Belgii.
- (10) W przypadku Malty, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę wzmocnienia współpracy z podmiotami pozarządowymi, w tym podmiotami świadczącymi specjalistyczne usługi wsparcia, oraz zapewnienia ich skutecznego udziału w opracowywaniu odpowiednich strategii (art. 7 konwencji), zapewnienia kompleksowego zbierania danych dotyczących wszystkich form przemocy objętych zakresem konwencji (art. 11 konwencji) oraz zapewnienia zgodności ustawodawstwa z konwencją w odniesieniu do nakazów doraźnych i nakazów ochrony (art. 52 i 53 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosku skierowanego do Malty.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:832.

- (11) W przypadku Hiszpanii, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zharmonizowania poziomu wsparcia i ochrony kobiet będących ofiarami w całym kraju oraz oceny wdrożenia odpowiednich środków (art. 10 i 25 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Hiszpanii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 16. posiedzeniu Komitetu Stron ustanowionego na podstawie art. 67 konwencji, polega na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia następujących aktów:

- 1) zalecenia w sprawie wdrożenia przez Liechtenstein Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej [IC-CP(2024)1-prov];
- 2) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Andory przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)2-prov];
- 3) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Belgii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)3-prov];
- 4) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Malty przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)4-prov]; oraz
- 5) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Hiszpanii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)5-prov].

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB